

Warszawa, 25 kwietnia 1933 r.

E04d 3/16

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 17983.

Herbert Leonard Plummer
(Londyn, Wielka Brytania)
i Davis Lambert Irwin
(Londyn, Wielka Brytania).

Kl. 37 ~~c 5~~

37c 3/16

Pokrycie dachów, ścianek działowych i podobnych elementów budowlanych.

Zgłoszono 29 sierpnia 1930 r.

Udzielono 17 lutego 1933 r.

Pierwszeństwo: 5 września 1929 r. dla zastrz. 1; 2 maja 1930 r. dla zastrz. 2—10 (Wielka Brytania).

Wynalazek niniejszy dotyczy pokrycia dachów, ścianek działowych i podobnych elementów budowlanych, które polegają głównie na zastosowaniu płaskich metalowych arkuszy lub płyt, przymocowywanych do płatwi dachowych, łat lub do odpowiednich części ścianek działowych ścian i t. d., na których to płytach umieszcza się następnie smołowcowany filc lub giętki materiał izolacyjny w kształcie arkuszy.

Zasadniczo płaskie arkusze lub płyty, zaopatrzone są na każdej z dwóch przeciwległych krawędzi w kryzy, zapomocą których można je łączyć z podobnymi arkuszami sąsiednimi, oraz w wzmacniające żebra, równoległe do wspomnianych

kryz, wystające poza jedną z krawędzi arkusza lub płyty i dostosowane do łączenia ich ze wzmacniającymi żebrami przylegającego arkusza lub płyty.

Arkusz lub płyta posiada z jednej strony zwykłą kryzę, utworzoną przez zagięcie krawędzi pod ostrym kątem do głównej powierzchni, z przeciwległej zaś strony — kryzę z odwinietą krawędzią, tworzącą wgłębienie, w które wchodzi zwykła kryza sąsiedniego arkusza lub płyty.

Żebra wzmacniające mają kształt kanałów z blachy, przymocowanych zapomocą, np. spawania lub innego odpowiedniego sposobu, przyczem wystające końce żeber

tworzą między sobą wiązanie na czop, w jakim to celu przekrój poprzeczny końcowych odcinków żeber, wystających poza krawędź arkusza lub płyty, jest bądź odpowiednio mniejszy, bądź odpowiednio większy od poprzecznego przekroju odcinków żeber sąsiednich arkuszków, przy czym końce żeber krawędzi arkusza lub płyty są zaopatrzone w otwory, przez które można przepuszczać haki, śruby lub tym podobne złącza, przytwierdzające również arkusz do płatwi dachu lub podobnej części konstrukcyjnej, w celu ułatwienia przymocowywania arkusza lub płyty we właściwym położeniu. Arkusze lub płyty zaopatrzone są w otwory, przez które można wprowadzać śrubokręt, klucz do naśrubków lub podobne narzędzia.

W pewnych przypadkach może być uznane za bardziej wskazane, aby żebra wzmacniające wraz z główną częścią arkusza lub płyty, były wytłaczane z jednego arkusza, naogół jednak najbardziej odpowiednim i tańszym sposobem jest wyrabianie żeber oddzielnie od arkusza lub płyty, i następnie przymocowanie ich do głównego odcinka arkusza lub płyty zapomocą spawania.

Na rysunku fig. 1 przedstawia widok poziomy arkusza lub płyty zgodnie z wynalazkiem, fig. 2 — przekrój wzdłuż linii II — II na fig. 1, fig. 3 — przekrój wzdłuż linii III — III na fig. 1, fig. 4 — widok dachu częściowo w przekroju z arkuszy lub płyt, przedstawionych powyżej, fig. 5 — bardziej szczegółowy widok szczytu dachu w konstrukcji przedstawionej na fig. 4, fig. 6 — sposób przymocowywania materiału izolacyjnego na arkuszach budowanego dachu, fig. 7 — przekrój wzdłuż linii VII — VII na fig. 6, fig. 8 — szczegóły powierzchni dachu we wgłębieniu, utworzonym przy połączeniu dwóch pochyłych powierzchni dachu, fig. 9 — szczegóły pokrycia dachu przy połączeniu ze ścianą, fig. 10 — szczegóły konstrukcji szczytu dachu

typu wielogrzebniowego, fig. 11 — krawędź dachową.

Na rysunku liczba 1 oznacza zasadniczo płaski arkusz lub płytę, zaopatrzoną z jednej strony w zwykłą kryzę 2, której powierzchnia tworzy kąt prosty z głównym odcinkiem arkusza lub płyty; z przeciwległej strony arkusza utworzona jest kryza 3 z odwinietą krawędzią, tworzącą wgłębienie 4, w które może wchodzić kryza 2 przyległego arkusza lub płyty; wzdłuż arkusza lub płyty, równoległe do kryz, umieszczono pewną ilość wzmacniających żeber 5, których końce z jednego boku arkusza lub płyty wystają poza krawędź tej ostatniej, tworząc występy 6, dopasowane do wpustów 7 w wzmacniających żebkach przyległego arkusza lub płyty.

Wzmacniające żebra 5 mają kształt kanałów, utworzonych z blachy i przymocowanych do arkusza lub płyty zapomocą spawania lub innego odpowiedniego sposobu połączenia, przytem są one w ten sposób urządzone, iż dają wiązanie na czop między końcami przyległych arkuszków lub płyt, w tym zaś celu występy 6 mają stosunkowo mniejszy rzeczywisty przekrój poprzeczny, niż przekrój wpustów 7 żeber przyległego arkusza, dostosowanych do łączenia się z niemi, w tym samym również celu wpusty 7 żeber są rozszerzone.

Wzmacniające żebra 5 posiadają kryzy 8, utworzone z zagiętych krawędzi, w celu trwałego połączenia żebra ze swym arkuszem lub płytą zapomocą spawania, lutowania lub też innego odpowiedniego sposobu. Jak przedstawiają fig. 1—4, żebra zaopatrzone są na wpustach 7 w otwory 9, a na wystęпах 6 — w otwory 10, przez które można przepuszczać zagięte haki z nakrętkami 11 lub inne odpowiednie złącza, w celu przymocowywania arkusza lub płyty na właściwym miejscu oraz w celu zmocowania występu 6 jednego arkusza z wypustem 7 przyległego arkusza.

W konstrukcji dachowej według wynalaz-

lasku niniejszego (patrz fig. 4—11) układa się na płatwiach dachowych 12 we właściwym położeniu pewną ilość powyżej opisanych arkuszy lub płyt, przyczem kryzy 2 wchodzi we wgłębienia 4 oraz odpowiednie występy 6 wchodzi we wpusty 7 przyległych do siebie arkuszy, poczem arkusze zostają przymocowane do płatwi dachowych zapomocą zagiętych haków z nakrętkami 11 (patrz fig. 4, 5, 6, 7, i 11).

Na tak utworzonej powierzchni dachu układa się warstwę materiału izolacyjnego 13 oraz jedną lub kilka warstw 14 smółkowcowanego filcu lub podobnego materiału dachowego, przyczem materiał izolacyjny, jak to przedstawiają fig. 6 i 7, przymocowuje się na arkuszach zapomocą klamerek 15, przymocowywanych do haków 11, poczem końce klamerek zagina się poniżej poziomu izolacyjnego materiału.

Szczyt dachu, jak to przedstawia fig. 5, pokrywa się płytą grzbietową 16, wystającą poza krawędzie przyległych arkuszy, poczem nakłada się taśmę giętkiego materiału pokryciowego 17, w celu utworzenia nieprzepuszczalnego uszczelnienia na krawędzi szczytu.

W przypadku wgłębienia dachu, przedstawionego na fig. 8, arkusz lub płyta wraz z taśmą 19, przykrywającą wgłębienia przymocowuje się do belek dachowych zapomocą śrub 18, poczem wgłębienie napełnia się lekkim betonem 20; materiał izolacyjny oraz giętki materiał pokryciowy układa się wtedy w sposób ciągły na obydwóch powierzchniach dachowych i na betonie.

W przypadku połączenia powierzchni dachu ze ścianą, jak to przedstawiono na fig. 9, warstwę materiału izolacyjnego 13 układa się aż do powierzchni ściany, wgłębienie napełnia się lekkim betonem 21, jak powyżej, a następnie układa się warstwę giętkiego materiału pokryciowego 14 na odpowiednią odległość na powierzchni ściany, wzmacnia się zagięcie zapomocą nakładki 22 z tego samego materiału i przy-

mocowuje zapomocą ołowianych klinów lub innych odpowiednich środków.

Szczyt dachu typu wielogrzbietowego, przedstawiony na fig. 10, pokrywa się wzdłuż zakończeniem z cynku 23; następnie do płatwi dachowej 24 przymocowuje się zapomocą taśmy 25 ołowianą nakładkę 26, do której przylega oszklenie 27.

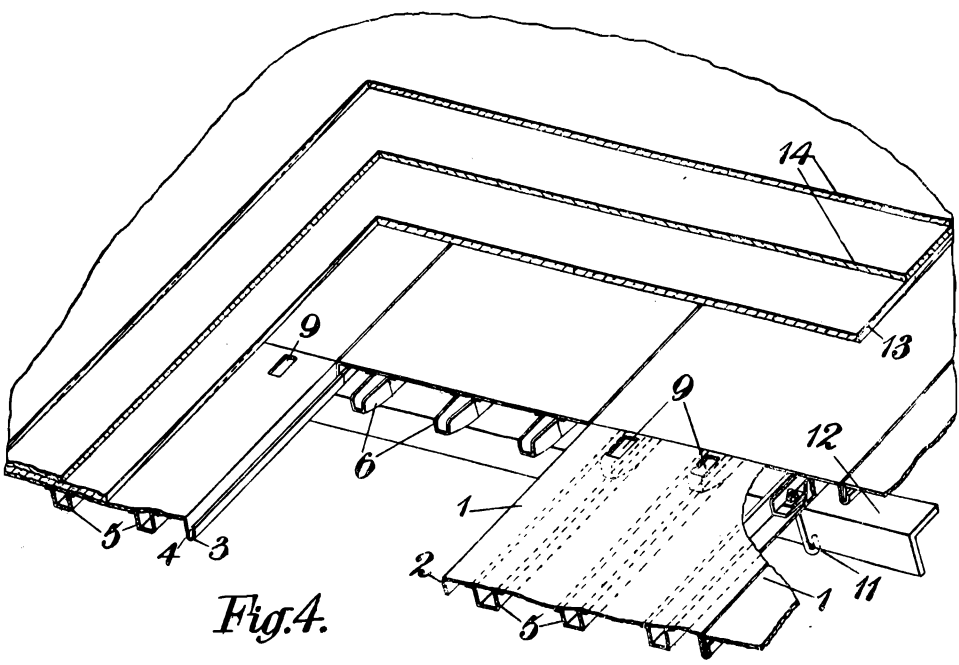
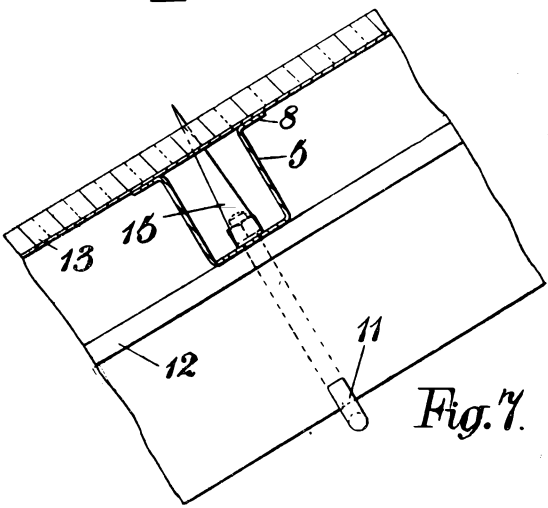
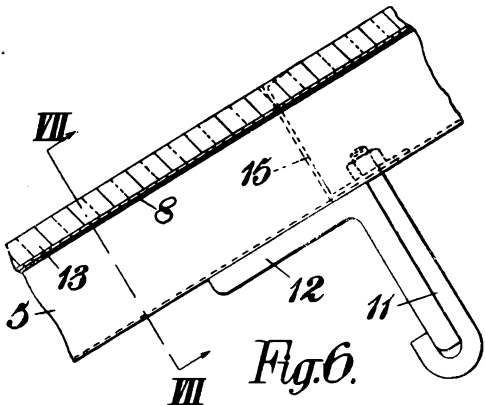
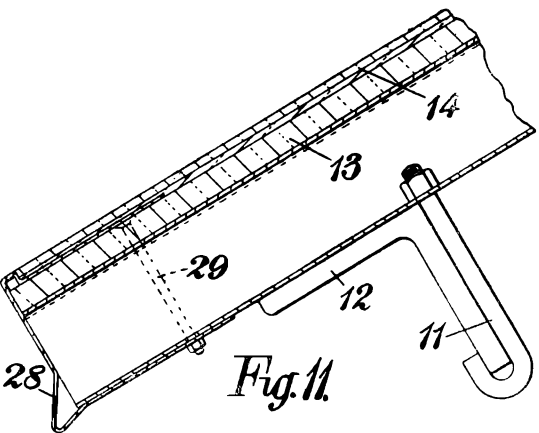
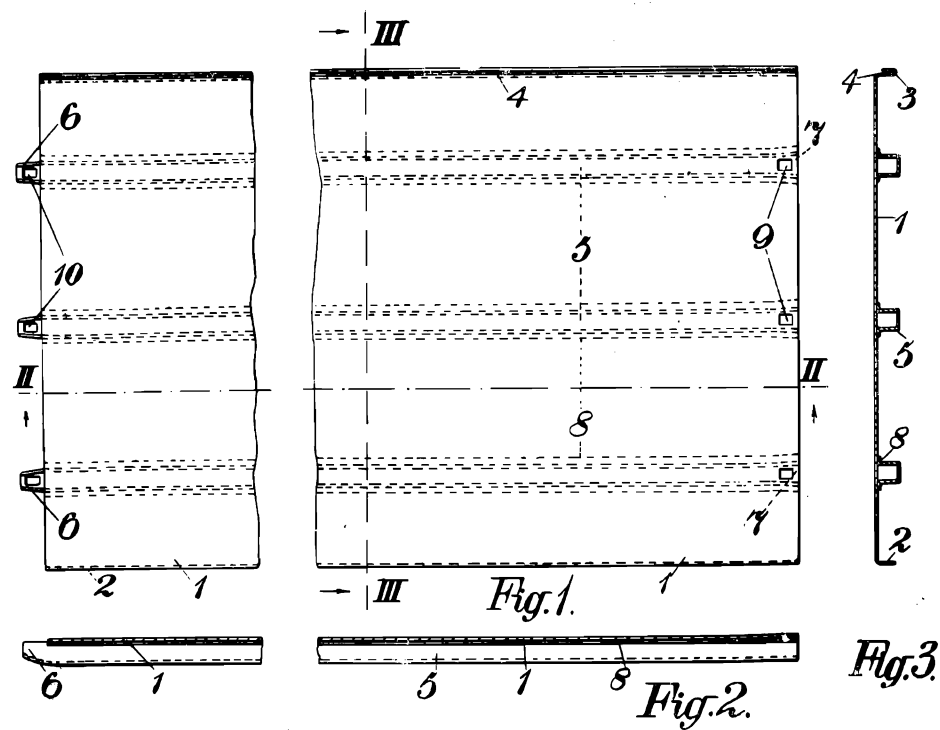
Zakończenie krawędzi dachu uskutecznia się, jak to przedstawia fig. 11, zapomocą arkusza cynkowego 28, przykrywającego zarazem krawędź dachu oraz części jego górnej i dolnej powierzchni przylegającej do krawędzi, poczem górna część arkusza cynkowego zakłada się pod warstwę materiału izolacyjnego. Arkusz cynkowy przymocowany jest do dachu zapomocą śruby 29 z krytą główką.

Arkusze metalowe lub płyty według wynalazku mogą być układane tak, aby tworzyły pionowe lub pochyłe powierzchnie w rodzaju np. ścianek działowych, ścian pośrednich lub ścian głównych hangarów, garaży lub budynków podobnych.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Pokrycie dachów, ścianek działowych i podobnych elementów budowlanych, znamienne tem, że składa się zasadniczo z płaskich arkuszy lub płyt, zaopatrzonych na każdej z dwóch przeciwległych krawędzi w kryzy oraz w żebra wzmacniające, przechodzące wzdłuż całej płyty lub arkusza, równoległe do wspomnianych kryzy, i wystające poza jedną z krawędzi płyty, przyczem kryzy te i żebra służą do łączenia ze sobą poszczególnych sąsiednich arkuszy lub płyt.

2. Pokrycie według zastrz. 1, znamienne tem, że arkusze lub płyty posiadają na jednej krawędzi zwykłą płaską kryzę (2), utworzoną przez zagięcie tej krawędzi pod prostym kątem do powierzchni arkusza, na przeciwległej zaś krawędzi kryzę (3), ukształtowaną przez podwójne zagięcie tej

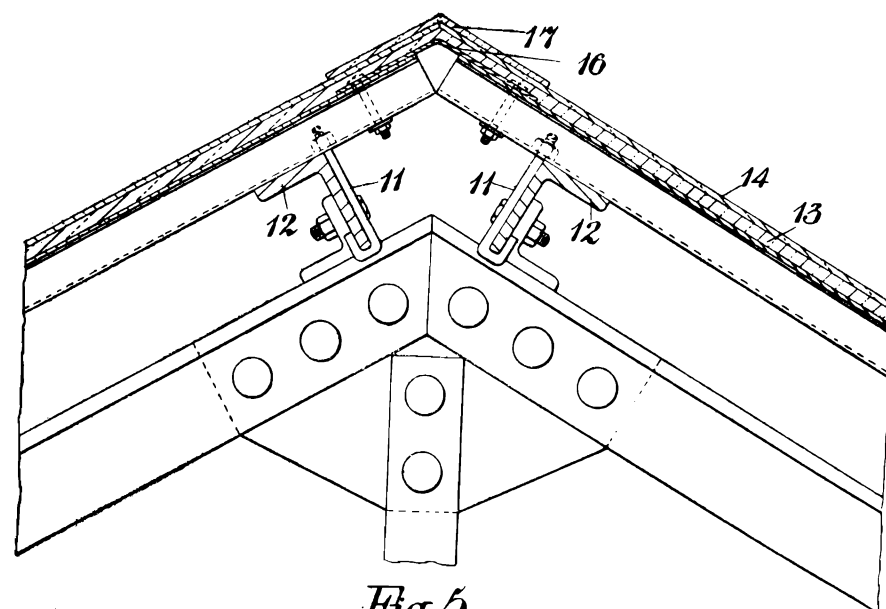

Fig. 5.

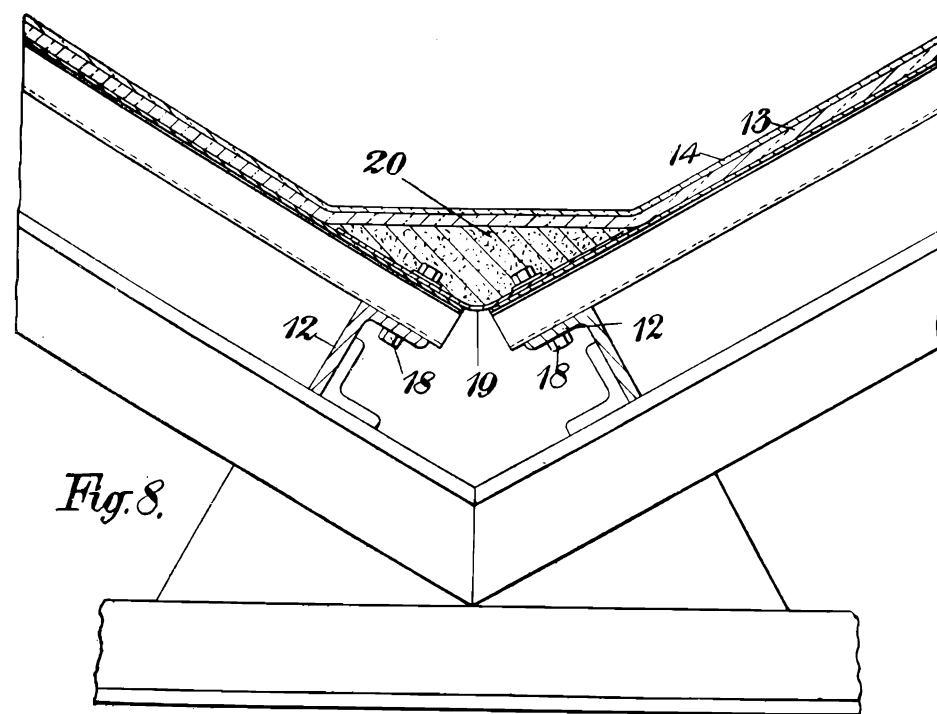

Fig. 8.

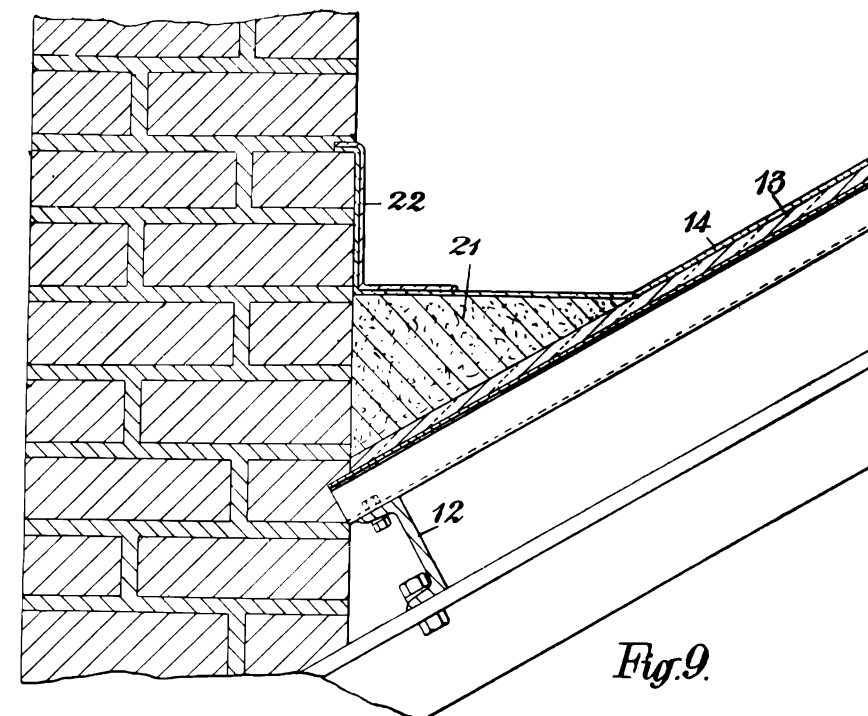

Fig. 9.

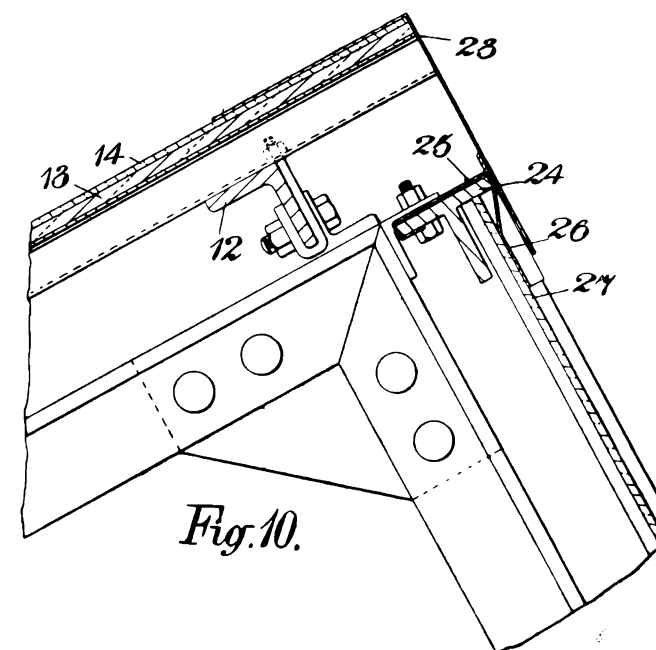

Fig. 10.